

Translation Error Analysis and the Correlation of Translating Ability between Thai and English of Thai College Students

การศึกษาข้อบกพร่องและความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา

Dissaya Supparajyotin

ดิษยา ศุภราชโยธิน

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย 2) ศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยกับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามนักศึกษารายชื่อ 50 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ ข้อสอบของนักศึกษารายชื่อ 50 ชุด ข้อมูลถูกนำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (T-score) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า (1) ข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับประโยคที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ การแปลคำหลักและคำขยาย คิดเป็นร้อยละ 52 (2) ข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในระดับประโยคที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ การแปลประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 53 (3) มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน 0.82 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การแปล, การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ, การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย, การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง

Abstract

The purposes of this research were 1) to analyze the errors in translating English into Thai by type and the frequency of the errors, 2) to analyze the errors in translating Thai into English by type and the frequency of the errors, and 3) to study the correlation of translating abilities between English into Thai, and Thai into English. The samples of this study were third-year English major students at Pibulsongkram Rajabhat University. The research instruments were 50 students' examination in translation. The data were statistically analyzed for mean, standard deviation, and t-test.

The research revealed that (1). In term of errors in translating from English into Thai, the errors at the sentential level were the wrong modifier + head noun structure (52.00%). (2). In term of errors in translating from Thai into English, the errors at the sentential level were the passive voice (53.00%). (3). There was a significant correlation of the translator's translating abilities at 0.01 level. The coefficient correlation was at 0.82.

Key words : Translation, Translating English into Thai, Translating Thai into English, Error Analysis

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน วิทยาการและการสื่อสารในทุกด้านก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ความจำเป็นในการศึกษาวิทยาการใหม่ๆ โดยเฉพาะวิทยาการที่มาจากแหล่งต่างๆ ทั่วโลกและการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศจึงเพิ่มมากขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง ด้วยเหตุนี้ การแปลสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นภาษาสากล จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ เสมือนสื่อกลางที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมและสังคมของคนต่างชาติต่างภาษาภายในโลกแห่งวิทยาการและการสื่อสารนี้เข้าไว้ด้วยกัน

บทบาทของงานแปลในปัจจุบันกว้างขวางและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

สัญญาวิ สายบัว (2542: 10-11) กล่าวถึงบทบาทของงานแปลไว้ว่า เป็นการเผยแพร่งานเขียน เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ สนับสนุนและสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลต่างภาษา เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าวิจัยศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมของสังคมสองภาษา

เสรี ชมชอบ (2542: 2) กล่าวถึงความสำคัญของการแปลไว้ว่า ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบันงานแปลเข้ามามีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับ กล่าวคือ ด้านวิชาการมีการแปลตำรา คู่มือ งานวิจัย ด้านธุรกิจมีการแปลเอกสารทางการค้า ด้านการเมืองการปกครองมีการแปลเอกสารเกี่ยวกับกฎหมาย ด้านสื่อสารมวลชนมีการแปลสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อผ่านดาวเทียม และด้านวรรณกรรมมีการแปลนวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การแปลมีความสำคัญต่อการถ่ายทอดและเผยแพร่ความรู้รวมถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในสังคมที่ใช้ภาษาต่างกัน การแปลมีบทบาทและอิทธิพลต่อสังคมในยุคปัจจุบันมากขึ้นโดยลำดับ

สุพรรณิ ปิ่นมณี (2546: 30) กล่าวถึงหลักการแปลไว้ว่า ผู้แปลต้องศึกษาเรื่องคำ (Lexicon) โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) สถานการณ์การสื่อสาร (Communication Situation) และบริบททางวัฒนธรรม (Cultural Context) ของภาษาต้นฉบับไปด้วย

ทิพา เทพอักษรพงศ์ (2549: 53) กล่าวถึงหลักการแปลไว้ว่า การที่จะแปลให้ได้ดีทั้งสองภาษา ผู้แปลควรจะมีความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักการแปลผู้แปลต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างของภาษา และวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาเป็นอย่างดี

เนื่องจากงานแปลเป็นงานที่ต้องการคุณสมบัติหลายประการจากผู้แปล ทั้งความรู้ ความชำนาญและยังต้องอาศัยเหตุผลตามหลักวิชาอีกด้วย ดังนั้นผู้แปลมักจะประสบปัญหาในการแปล อยู่เสมอ ดังที่ สิทธิ พินิจภูวดล (2544: 38) กล่าวถึงปัญหาในการแปลไว้ว่า ปัญหาสำคัญในการแปลมี 3 ด้านใหญ่ คือ (1) ปัญหาทางด้านภาษา หากผู้แปล ไม่มีความสามารถทางด้านภาษาเพียงพอจะทำให้งานแปลเกิดความผิดพลาดหรือด้อยคุณภาพ (2) ปัญหาทางด้านวัฒนธรรม เมื่อภาษาที่ต่างกันมาพบกันก็ย่อมมีอิทธิพลต่างกัน บางครั้งการแปลเกิดความคลาดเคลื่อน เนื่องจากวัฒนธรรมที่มีลักษณะแตกต่างกันมากจนกระทั่งไม่สามารถหาถ้อยคำมาเทียบเคียงกันได้ (3) ปัญหาทางด้านความรู้รอบตัว นักแปลที่เก่งทั้งสองภาษา อย่างดี บางครั้งก็ไม่ได้ประสบความสำเร็จในการแปลเนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่แปล

ด้วยเหตุที่การแปลมีบทบาทและความสำคัญในด้านต่างๆ และผู้แปลมักประสบปัญหาในการแปลให้ถูกต้อง ได้สาระครบถ้วนตรงตามภาษาเดิม ดังนั้นจึงมีการจัดหลักสูตรวิชาแปลในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรที่มีความสามารถในการแปลออกมารับใช้สังคม

ผู้วิจัยเป็นประธานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เห็นถึงความสำคัญของวิชาการแปล และปัญหาการเรียนการสอนการแปลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการแปล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปล และข้อบกพร่องในการแปล ทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลที่ได้ มาใช้วางแผนแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนการ

แปล และคาดหวังว่าผลที่ได้จะสามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนการแปลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด
2. เพื่อศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต่อ 1 T-unit
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา EN1552201: การแปล 1 (Translation 1) ทั้งในด้านวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้รายวิชานี้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในอันที่จะใช้ความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในงานแปลอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปล

ซีราแบร์ กล่าวถึงความหมายของการแปลไว้ว่า "Translation is a process by which a spoken or written language takes place in one language, which is intended to convey the same meaning as a previously existing utterance in another language." (C. Rabir. 1958; อ้างอิงจาก เสรี ชมชอบ. 2542: 3) ซึ่งหมายความว่า "การแปลเป็นกระบวนการที่ทำให้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่ปรากฏอยู่ในภาษาหนึ่ง มีความหมายเดียวกันกับอีกภาษาหนึ่งที่มียุ่ก่อนแล้ว"

ปีเตอร์ นิวมาร์ค กล่าวถึงความหมายของการแปลไว้ว่า การแปล คือ "a craft consisting in the attempt to replace a written message and/ or statement in one language by the same message and/ or statement in another language" (Peter Newmark. 1981: 7; อ้างอิงจาก สุพรรณิ ปิ่นมณี 2546: 6) หมายถึงงานอันละเอียดประณีตในการแทนที่สารหรือข้อความในภาษาหนึ่งด้วยสารหรือข้อความในอีกภาษาหนึ่งสิทธา พินิจภูวดล (2544: 12) กล่าวว่า "การแปลคือการถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง การตีความหมายหรือการทำให้เข้าใจความหมาย การอธิบายโดยใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างอื่น"

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การแปล คือ การถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ตามต้นฉบับทุกประการ

แม้ว่าการแปลมีความสำคัญและมีบทบาทต่อการเรียนรู้ การถ่ายทอดและเผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมระหว่างสังคมที่ใช้ภาษาต่างกัน แต่พบว่าผู้แปลยังประสบปัญหาในการแปล ดังที่ พัชรวิ โภคาสัมฤทธิ์ (2548: 108) กล่าวถึงปัญหาและข้อผิดพลาดในการแปลว่า มีสาเหตุจาก ผู้แปลขาดความสามารถในการใช้ภาษา (Linguistics competence) เนื่องจากพื้นฐานความรู้ทางภาษาของผู้แปลไม่เหมาะสมกับระดับความยากของภาษาที่เกี่ยวข้อง และการขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการแปล (Technical Knowledge) เพราะการแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งผู้แปลนอกจากมีความรู้ทางภาษาแล้ว จะต้องรู้เทคนิคหรือวิธีแปลและควรมีประสบการณ์ในการแปลจึงจะแปลได้ดี

วรรณถ วิมลเฉลา (2537: 75) กล่าวถึงปัญหาที่ผู้แปลมักประสบได้แก่ ปัญหาจากความไม่เข้าใจไวยากรณ์ และโครงสร้างของประโยค และปัญหาเรื่องการไม่รู้คำศัพท์ โดยปัญหาการไม่รู้คำศัพท์นั้น แก้ไขได้ด้วยการใช้พจนานุกรม แต่ปัญหาที่เกิดจากการขาดความรู้ทางไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยคนั้นแก้ได้ยาก บางครั้งแม้

ผู้แปลจะรู้ศัพท์จนหมดทุกตัว แต่ก็ยังไม่สามารถเข้าใจว่าประโยคนั้นหมายความว่าอย่างไร เพราะขาดความรู้ด้านไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคเป็นหลัก

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ปัญหาการแปลมีสาเหตุจากการขาดความรู้ด้านความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษาและวัฒนธรรมของทั้งสองภาษา และการขาดประสบการณ์ในการเลือกใช้คำที่เหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการแปลประโยคภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย พบตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

กรองจิตต์ ทรงเจียรพานิช (2528: 86-87) ศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ในการแปลรายงานทางราชการจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากรายงานของหน่วยงานรัฐบาล จำนวน 3 เล่ม คือ รายงานการประเมินผลโครงการของกองแผนงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี รายงานการประชุมสัมมนาของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และรายงานผลการศึกษาค้นคว้าของกระทรวงศึกษาธิการ วิธีที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์คือ ศึกษาข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทีละหนึ่งย่อหน้า ผลการวิเคราะห์พบว่า พบข้อบกพร่องในเรื่องโครงสร้างรวมทั้งสิ้น 921 แห่ง และคำศัพท์ทั้งสิ้น 34 แห่ง ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการแทรกแซงภายในระบบภาษาเป้าหมาย (Intralingua Errors) มีมากที่สุด คือ ร้อยละ 79.91 ข้อบกพร่องที่พบ คือ การใช้คำนามและพจน์ผิด เช่น การเติม s ที่คำนามที่นับไม่ได้
2. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการไม่ใช้โครงสร้างของภาษาเป้าหมาย เนื่องจากภาษาเดิมไม่มีการใช้โครงสร้างนั้น (Dual Errors) มีร้อยละ 9.01 เช่น การไม่ใช้รูปพหูพจน์ การไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการไม่ใช้ตัวบ่งชี้ชื่อนาม
3. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการนำโครงสร้างภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษ (Interlingua Errors) มีปรากฏร้อยละ 8.14 ได้แก่ การใช้คำฟุ่มเฟือย
4. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการไม่ใช้กฎเกณฑ์ที่ถูกต้องที่ปรากฏในภาษาทั้งสองภาษา (Lack of Transfer) มีปรากฏน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 2.93

ณัฐมา พงศ์ไพโรจน์ และปริมา มัลลิกะมาส (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดจากอิทธิพลของข้อผิดพลาดในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในด้านโครงสร้าง คำศัพท์ วลีและสำนวนตายตัว (formulaic pattern) รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์ปัญหาของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและเปรียบเทียบความถี่ของปัญหาในแต่ละด้าน ไปจนถึงเสนอแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวเพื่อนำไปใช้พัฒนาความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของผู้เรียน จากการทำแบบทดสอบการแปลรวม 2 ชุด ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 จาก 5 คณะ ในสายวิทยาศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 136 คน สามารถแบ่งผลการทดสอบออกเป็นกลุ่มแปลถูกต้องและไม่ถูกต้อง ในกลุ่มแปลถูกต้องแยกย่อยออกเป็นกลุ่มแปลถูกต้อง และเป็นธรรมชาติกับกลุ่มแปลถูกต้องแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ในขณะที่กลุ่มแปลไม่ถูกต้องแยกย่อยออกเป็นบทแปลที่ผิดความหมายและบทแปลที่ไม่ได้แปล ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูล พบว่า ในกลุ่มที่บทแปลถูกต้องแต่ไม่เป็นธรรมชาติมีปัญหาด้านโครงสร้างมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านคำศัพท์ และมีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านสำนวนและวลิตายตัว ตรงกันข้ามกับกลุ่มแปลไม่ถูกต้องที่มีปัญหาด้านสำนวนและวลิตายตัวมากที่สุด สำหรับการแก้ปัญหาในกลุ่มที่แปลไม่ถูกต้องนี้ ณัฐมาและปริมาได้เสนอวิธีการปรับบทแปลสำหรับปัญหาทางด้านโครงสร้างและคำศัพท์ และวิธีการสอนโดยเน้นคำศัพท์และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับปัญหาทางด้านวลีและสำนวนตายตัว

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแปลข้างต้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาในเรื่องการเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง และการไม่เข้าใจโครงสร้างของภาษาดีพอ

วิธีการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 50 คน นักศึกษาเหล่านี้ได้ผ่านการศึกษาวิชากรูปแบบและการใช้ภาษาอังกฤษสมัยใหม่ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นเกี่ยวกับรูปและโครงสร้างของภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ 1 นอกจากนี้ ยังผ่านการศึกษาวิชาการเขียนและการอ่านภาษาอังกฤษมาแล้ว

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มาจากกระดาษคำตอบวิชา EN1552201: การแปล 1 (Translation 1) ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 50 คน ในขณะที่ศึกษาวิชาการแปล 1 ผู้สอนได้ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการแปล โครงสร้างภาษา การเปรียบเทียบโครงสร้างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยในระหว่างเรียนได้มีการทำแบบฝึกหัดรวมทั้งการทดสอบย่อย เพื่อเป็นการวัดระดับความสามารถของผู้เรียนอยู่เสมอ เพื่อให้ข้อสอบที่นำมาศึกษาวิจัย มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา และ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาของวิชาการแปล 1 กระดาษคำตอบนั้นได้รับการตรวจให้คะแนนจากอาจารย์ประจำวิชาเรียบร้อยแล้ว วิชา EN 1552201: การแปล 1 (Translation 1) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาหลักและกลวิธีขั้นพื้นฐานในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยเน้นโครงสร้างที่เป็นปัญหาในการแปลของทั้งสองภาษา และฝึกแปลความหมายของคำศัพท์ที่ให้ตรงกับบริบท โดยเฉพาะคำศัพท์ที่มีหลายความหมาย ในส่วนที่เป็นการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จัดให้มีการสอบขึ้นในระหว่างการสอนกลางภาคในวันที่ 5 สิงหาคม 2551 โดยมีข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ และในส่วนที่เป็นการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จัดให้มีการสอบขึ้นในระหว่างการสอนปลายภาคในวันที่ 15 ตุลาคม 2551 โดยมีข้อสอบทั้งหมด 15 ข้อ ลักษณะข้อสอบทั้งสองฉบับเป็นข้อสอบอัตนัย ซึ่งเป็นการแปลในระดับประโยคทั้งหมด ลักษณะโดยรวมของข้อสอบมีความหลากหลายและสามารถวัดความสามารถนักศึกษาได้ครอบคลุมทุกหัวข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจข้อสอบที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่อการวิจัย ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย มีค่าเท่ากับ 0.99 และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย มีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งนับว่าการตรวจครั้งนี้มีความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้
2. วิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยต่อ 1 หน่วยความคิด
3. วิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต่อ 1 T-unit
4. ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยกับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

การดำเนินการกับข้อมูล

- 2.1 กระดาษคำตอบข้อสอบวิชา EN 1552201: การแปล 1 (Translation 1) แบ่งเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยประกอบด้วยการแปลประโยค 20 ข้อ 40 คะแนน โดยใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง

ตอนที่ 2 แปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษประกอบด้วยการแปลประโยค 5 ข้อ 30 คะแนน โดยใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง

ข้อสอบที่นำมาใช้สอบในครั้งนี้ได้รับการตรวจวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ก่อนที่จะนำมาใช้ หลังจากนั้นจึงนำผลการประเมินที่ได้รับมาคิดค่า IOC โดยข้อสอบที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเหมาะสม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ข้อสอบที่ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในความเหมาะสม มีค่า 0 คะแนน และข้อสอบที่ไม่เหมาะสม มีค่าเท่ากับ -1 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมารวมกันและหาค่าเฉลี่ย โดยข้อสอบที่ได้คะแนนเฉลี่ย 0.67 ขึ้นไปจะนำมาใช้เป็นข้อสอบในการวิจัย

หลังจากที่นักศึกษาได้ทำข้อสอบแล้ว ข้อสอบเหล่านี้ได้รับการตรวจให้คะแนนจากอาจารย์ประจำวิชาเรียบร้อยแล้วและได้รับการตรวจให้คะแนนอีกครั้งหนึ่งโดยผู้ตรวจเพื่อการวิจัย คะแนนเดิมจะถูกลบออกไปไม่ให้ผู้ตรวจเพื่อการวิจัยเห็นคะแนนที่อาจารย์ประจำวิชาให้ไว้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความไม่เที่ยงตรงในการให้คะแนน ผู้ตรวจข้อมูลงานวิจัยนี้เป็นอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษา 15 ปี วุฒิปริญญาเอก ภาษาอังกฤษ การตรวจนั้นใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบคะแนนรวม (Holistic Score) ตัวอย่างเช่น มีคนแอบฟังเขาพูดโทรศัพท์หรือ (2 คะแนน)

1. Is there someone tapping his phone? (2 คะแนน)

2. Did someone overhear his talking to the telephone? (0 คะแนน)

ประโยคแรกแปลได้ความหมายตรงตามที่กำหนดให้ และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จึงได้คะแนนเต็ม 2 คะแนน ส่วนในประโยคที่ 2 แปลไม่ตรงตามความหมายที่กำหนดให้ ใช้คำศัพท์ผิด overhear แปลว่า ฟังโดยไม่ตั้งใจ talking to the telephone หมายความว่า พูดกับโทรศัพท์และใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จึงไม่ได้คะแนน

2.2 นำคะแนนรวมที่ตรวจโดยอาจารย์ประจำวิชาและผู้ตรวจเพื่อการวิจัยมาหาค่าความเชื่อมั่น (Inter reliability) เพื่อวัดคุณภาพของการตรวจโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์

2.3 นำคะแนนที่ได้จากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 50 คน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อหาความสัมพันธ์ของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อสอบการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบการแปล ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ

2. เกณฑ์การวิเคราะห์การแปลของ ทิพา เทพอัศวพงศ์ (2549: 53-119)

การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจข้อสอบที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่อการวิจัย

3.2 นำกระดาษคำตอบทั้งหมดมาวิเคราะห์หาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยบันทึกลงในตารางบันทึกข้อมูล ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ได้วิเคราะห์ตามเกณฑ์ซึ่งปรับปรุงจาก ทิพา เทพอัศวพงศ์ (2549) โดย

3.2.1 วิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด

3.2.2 วิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต่อ 1 T-unit การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประเภทของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามหัวข้อ

ซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์การวิเคราะห์การแปลของ ทิพา เทพอัศวพงศ์ (2549 : 56-75) ดังต่อไปนี้

1. ประธานที่ไร้ความหมาย (Dummy subject)
2. กรรมาจก (Passive voice)
3. คุณานุกรประโยค (Relative clause)
4. คำหลัก+คำขยาย (Head noun +modifiers)

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประเภทของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ของประธานและกริยา (Subject –verb agreement)
2. กริยาต่อเนื่อง (Serial verbs)
3. ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Ellipsis)
4. ประโยคที่มีความหลัก (Topic)
5. กรรมาจก (Passive voice)
6. คุณานุกรประโยค (Relative clause)
7. กาล (Tense)

การวิเคราะห์ในระดับประโยคนั้น ใช้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์โดยคำตอบในส่วนที่เป็นการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ใช้เกณฑ์หน่วยความคิดที่ใช้กริยาหรือคุณศัพท์เป็นศูนย์กลางของการตัดหน่วยความคิด เช่น หลายวันก่อนยังคงหัวเราะอย่างมีความสุข (1) เห็นเป็นเรื่องสนุกสนานในชุมชน (2) แต่วันนี้ไม่รู้ทำไม (3) มองเหตุการณ์นั้นอย่างเฉยชา (4) เมื่อนับแล้วจะมีทั้งหมด 4 หน่วยความคิด คำตอบในส่วนที่เป็นการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การนับ T-unit ซึ่งการวิเคราะห์โดยใช้ T-unit นั้น Polio (1997:101-143 อ้างถึงใน วัชรวิรัตน์ ลาวรรณ 2542 : 36) กล่าวว่า เป็นเกณฑ์ที่เชื่อถือได้และได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน เพื่อวัดพัฒนาการในการสร้างประโยคของผู้เรียน T-unit เป็นหน่วยนับเพื่อแบ่งความต่อเนื่องของข้อความ หรืออาจกล่าวได้ว่า T-unit คือประโยคทุกประเภทยกเว้นประโยคที่เชื่อมด้วยคำสันธาน and, but, so, or เช่น

I went shopping last week. นับเป็น 1 T-unit

I went shopping, but my husband stayed at home. นับเป็น 2 T-unit เพราะประโยคที่มีประโยคย่อยที่เชื่อมด้วยคำสันธาน and, but, so หรือ or ถือเป็น 2 T-unit

การวิเคราะห์ทั้งในส่วนที่แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้นจะนับจำนวนหน่วยความคิดหรือ T-unit ทั้งหมดและนับจำนวนข้อบกพร่องในแต่ละหน่วยความคิดหรือ T-unit แสดงผลเป็นค่าร้อยละ ดังวิธีต่อไปนี้

1. ระดับประโยค

$$\text{ค่าร้อยละของข้อบกพร่อง} = \frac{\text{จำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดในระดับประโยค} \times 100}{\text{จำนวน T-unit ทั้งหมดหรือหน่วยความคิดทั้งหมดของลักษณะประโยคนั้น}}$$

2. ระดับคำ

$$\text{ค่าร้อยละของข้อบกพร่อง} = \frac{\text{จำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดในระดับประโยค} \times 100}{\text{จำนวนคำประเภทเดียวกับข้อบกพร่อง}}$$

การวิเคราะห์ในระดับคำนั้นใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ การแปลคำศัพท์ผิด การใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม และอื่นๆ

3.3 ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยกับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3.4 นำกระดาษคำตอบทั้งหมดมาวิเคราะห์หาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่อง โดยบันทึกลงในตารางบันทึกข้อมูล

3.5 สรุปผลและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ผลของการหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจสอบที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย ปรากฏว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.9997 และ 0.9995 ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการให้คะแนนของอาจารย์ประจำวิชาและผู้ตรวจเพื่องานวิจัย

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	r
ET1	50	23.3700	6.2408	0.9997**
ET2	50	23.5950	6.3547	
TE1	50	8.4900	5.2494	0.9995**
TE2	50	8.5900	5.3239	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ET1 = คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากอาจารย์ประจำวิชา

ET2 = คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากผู้ตรวจเพื่องานวิจัย

TE1 = คะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากอาจารย์ประจำวิชา

TE2 = คะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากผู้ตรวจเพื่องานวิจัย

จากตาราง 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย มีค่าเท่ากับ 0.9997 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย มีค่าเท่ากับ 0.9995 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งนับว่าการตรวจครั้งนี้มีความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้

2. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยต่อ 1 หน่วยความคิด ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ลำดับ	ประเภทของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	จำนวนหน่วยความคิด / คำทั้งหมด	จำนวนข้อบกพร่อง	ร้อยละ
1	ประธานที่ไร้ความหมาย	400	48	12.00
2	กรรมวาจก	2,500	926	37.04
3	คุณานุประโยค	1,250	442	35.36
4	คำหลัก + คำขยาย	700	364	52.00
5	แปลศัพท์และสำนวนผิด	9,600	1945	20.26
6	ไม่แปล	9,600	857	8.92

จากตาราง 2 ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับประโยค มี 4 ประเภท และในระดับคำ มี 2 ประเภท คือ

1. การแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมาย มีข้อบกพร่อง 48 แห่ง จากประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมายทั้งหมด 400 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12

ตัวอย่างเช่น There is not enough light in this room. แปลว่า มีแสงสว่างไม่พอในห้องนี้ หรือ ในห้องนี้มีแสงสว่างไม่พอ แต่มีผู้แปลว่า ที่นั่นมีแสงสว่างไม่เพียงพอสำหรับในห้องนี้

2. การแปลประโยคกรรมวาจก มีข้อบกพร่อง 926 แห่ง จากประโยคกรรมวาจกทั้งหมด 2,500 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.04

ตัวอย่างเช่น He was defeated in a hotly-contested. แปลว่า เขาพ่ายแพ้ในการเลือกตั้งที่แข่งขันกันอย่างดุเดือด แต่มีผู้แปลว่า เขาเอาชนะคู่แข่งในการเลือกตั้งได้

3. การแปลคุณานุประโยค มีข้อบกพร่อง 442 แห่ง จากคุณานุประโยคประโยคทั้งหมด 1,250 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.36

ตัวอย่างเช่น More than forty people who attempted to block vehicles from entering a nuclear power plant were arrested. แปลว่า ประชาชนมากกว่า 40 คน ที่พยายามขัดขวางไม่ให้รถเข้าไปในโรงงานนิวเคลียร์ถูกจับกุม แต่มีผู้แปลว่า ประชาชนมากกว่า 40 คน พยายามป้องกันยานพาหนะจากอาวุธนิวเคลียร์นำเข้ามาอยู่ในการจับกุม

4. การแปลคำหลัก + คำขยาย มีปรากฏ 364 จากประโยคที่มีคำหลักและคำขยายทั้งหมด 700 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52

ตัวอย่างเช่น The story of man's development from primitiveness to civilization is an interesting one. แปลว่า เรื่องราวของพัฒนาการของมนุษย์จากช่วงยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงช่วงยุคอารยธรรมเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจ แต่มีผู้แปลว่า เรื่องราวของมนุษย์ได้พัฒนามาจากผลงานของศิลปินในยุคแรกของอารยธรรมเป็นงานที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง

สรุปข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ การแปล คำหลัก + คำขยาย คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาคือการแปลประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 37.04 ส่วนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด ได้แก่ การแปลประโยคประธานที่ไร้ความหมาย คิดเป็นร้อยละ 12

ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลในระดับคำ

1. การแปลคำศัพท์และสำนวนผิด มีปรากฏ 1,945 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 9,600 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.26

2. การไม่แปล มีปรากฏ 857 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 9,600 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.92

สรุปข้อบกพร่องในการแปลในระดับคำที่พบมากที่สุดได้แก่ การแปลคำศัพท์และสำนวนผิด คิดเป็นร้อยละ 20.26 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุด คือ การไม่แปล คิดเป็นร้อยละ 8.92

3. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต่อ 1 T-unit และต่อคำ ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ประเภทของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	จำนวน T-unit และคำทั้งหมด	จำนวนข้อบกพร่อง	ร้อยละ
1	ความสัมพันธ์ของประธานและกริยา	750	161	21.46
2	กริยาต่อเนื่อง	300	147	49.00
3	ความถี่ไว้ในฐานที่เข้าใจ	100	35	35.00
4	ประโยคที่มีความหลัก	100	27	27.00
5	กรรมวาจก	100	53	53.00
6	คุณานุประโยค	100	48	48.00
7	กาล	750	54	7.20
8	การสะกดคำผิด	7,800	21	0.26
9	การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม	7,800	122	1.56
10	การใช้บุพบทผิด	900	98	10.88
11	การใช้ article ผิด	1,100	49	4.45
12	การไม่แปล	7,800	945	12.11

จากตาราง 3 ประเภทความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษมีปรากฏในระดับประโยค 7 ประเภท และในระดับคำ 5 ประเภท ดังนี้

1. การแปลในเรื่องของความสัมพันธ์ของประธานและกริยา มีปรากฏ 161 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 750 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.46

ตัวอย่างเช่น เขาสาบานว่าจะแก้แค้นคนที่ฆ่าพ่อเขาให้ได้ แปลว่า He swears that he will seek revenge on the man who killed his father. แต่มีผู้แปลว่า He swear revenge who kill his father.

2. การแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่อง มีปรากฏ 147 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 300 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 49.00

ตัวอย่างเช่น กรรมการตัดสินให้เขาเป็นผู้ชนะอย่างเป็นทางการ แปลว่า The committee unanimously judged him to be the winner. แต่มีผู้แปลว่า Committee determined him is the winner unanimously.

3. การแปลประโยคที่มีความถี่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ มีปรากฏ 35 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35

ตัวอย่างเช่น พบหมาจรจัดที่ข้างตึกสร้างใหม่หลังนั้น แปลว่า I found the stray dog beside that new building. หรือ The stray dog was found beside that new building. แต่มีผู้แปลว่า Find the vagrant dog at that new building.

4. การแปลประโยคที่มีความหลัก มีปรากฏ 27 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27

ตัวอย่างเช่น หนังสือเล่มนั้นฉันซื้อมาจากกรุงเทพฯ แปลว่า I bought that book in Bangkok. แต่มีผู้แปลว่า That book I bought from Bangkok.

5. การแปลกรรมวาจก มีปรากฏ 53 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 53 ซึ่งเป็นข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดในระดับประโยค

ตัวอย่างเช่น กล่าวกันว่าเขาเป็นคนมั่งคั่งที่สุดในละแวกนั้น แปลว่า It is said that he is the wealthiest man in the neighborhood. แต่มีผู้แปลว่า To say, he is rich very much in that neighborhood.

6. การแปลคุณนามประโยค มีปรากฏ 48 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48 ตัวอย่างเช่น เขาสาบานว่าจะแก้แค้นคนที่ฆ่าพ่อเขาให้ได้ แปลว่า He swears that he will seek revenge on the man who killed his father. แต่มีผู้แปลว่า He swear revenge who kill his father

7. การแปลกาล มีปรากฏ 54 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 750 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตัวอย่างเช่น เมื่อวานนี้ คมสันรู้สึกผิดหวังเมื่อรู้ว่าเขาได้ C วิชาคณิตศาสตร์ แปลว่า Yesterday Komsan was disappointed to know that he got a C in Mathematics. แปลว่า Yesterday Komsan is disappointed when he get C grade in Math.

สรุปข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ การแปลประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 53 การแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 49 ส่วนการแปลที่พบข้อบกพร่องน้อยที่สุดได้แก่ การแปลกาล คิดเป็นร้อยละ 7.20

ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในระดับคำ

1. การสะกดคำผิด มีปรากฏ 21 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 7,800 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.26
2. การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม มีปรากฏ 122 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 7,800 คำ คิดเป็นร้อยละ

1.56

3. การใช้บุพบทผิด มีปรากฏ 98 คำ จากจำนวนทั้งหมด 900 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.88
4. การใช้ article มีปรากฏ 49 คำ จากจำนวนทั้งหมด 1,100 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.45
5. การไม่แปล มีปรากฏ 945 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 7,800 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.11

สรุปข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในระดับคำที่พบมากที่สุด ได้แก่การไม่แปล คิดเป็นร้อยละ 12.11 รองลงมา ได้แก่ การใช้บุพบทผิด คิดเป็นร้อยละ 10.88 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดได้แก่ การสะกดคำผิด คิดเป็นร้อยละ 0.26

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยกับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.819 ดังตาราง 4

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และคะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยสูง ก็มีความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษสูงด้วย ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่มีความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยต่ำ ก็มีความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต่ำเช่นเดียวกัน

ตาราง 4 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	r
ET	50	46.9650	12.5894	0.819**
TE	50	17.0808	10.5706	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ET = คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

TE = คะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยต่อ 1 หน่วยความคิด ปรากฏข้อบกพร่องในระดับประโยครวมทั้งสิ้น 4 ประเภท และในระดับคำรวมทั้งสิ้น 2 ประเภท ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

1.1. ข้อบกพร่องในระดับประโยค

- 1.1.1. การแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมาย มีปรากฏ 48 แห่ง จากประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมายทั้งหมด 400 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12
- 1.1.2. การแปลประโยคกรรมาจก มีปรากฏ 926 แห่ง จากประโยคที่มีกรรมาจกทั้งหมด 2,500 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.04
- 1.1.3. การแปลคุณานุประโยค มีปรากฏ 442 แห่ง จากประโยคที่มีคุณานุประโยคทั้งหมด 1,250 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.36
- 1.1.4. การแปลคำหลัก + คำขยาย มีปรากฏ 364 แห่ง จากประโยคที่มีคำหลัก+ คำขยายทั้งหมด 700 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52

1.2. ข้อบกพร่องในระดับคำ

- 1.2.1. การแปลคำศัพท์และสำนวนผิด มีปรากฏ 1,945 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 9,600 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.26
- 1.2.2. การไม่แปล มีปรากฏ 857 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 9,600 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.92

2. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต่อ 1 T-unit และคำ ปรากฏข้อบกพร่องในระดับประโยครวมทั้งสิ้น 7 ประเภท และในระดับคำรวมทั้งสิ้น 5 ประเภท ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทดังนี้

2.1 ข้อบกพร่องในระดับประโยค

- 2.1.1 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องความสัมพันธ์ของประธานและกริยามีปรากฏ 161 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 750 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.46
- 2.1.2 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องกริยาต่อเนื่องมีปรากฏ 147 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 300 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 49
- 2.1.3 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจมีปรากฏ 35 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35
- 2.1.4 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องประโยคที่มีความหลักมีปรากฏ 27 แห่ง จากจำนวน T-unit ของประโยคที่มีความหลักทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27
- 2.1.5 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องกรรมาจกมีปรากฏ 53 แห่ง จากจำนวน T-unit ของประโยคกรรมาจกทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 53
- 2.1.6 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องคุณานุประโยคมีปรากฏ 48 แห่ง จากจำนวน T-unit ของคุณานุประโยคทั้งหมด 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48
- 2.1.7 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องกาลมีปรากฏ 54 แห่ง จากจำนวน T-unit ทั้งหมด 750 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.20

2.2. ข้อบกพร่องในระดับคำ

2.2.1 ข้อบกพร่องในการการสะกดคำผิดมีปรากฏ 21 คำ จากจำนวนทั้งหมด 7,800 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.26

2.2.2 ข้อบกพร่องในการการเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสมมีปรากฏ 122 คำ จากจำนวนทั้งหมด 7,800 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.56

2.2.3 ข้อบกพร่องในการการใช้รูปพจน์ผิดมีปรากฏ 98 คำ จากจำนวนทั้งหมด 900 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.88

2.2.4 ข้อบกพร่องในการการใช้ article ผิดมีปรากฏ 49 คำ จากจำนวนทั้งหมด 1,100 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.45

2.2.5 ข้อบกพร่องในการการไม่แปลมีปรากฏ 945 คำ จากจำนวนทั้งหมด 7,800 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.11

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับประโยคปรากฏว่า ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด ได้แก่ การแปลคำหลัก + คำขยาย คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมา ได้แก่ การแปลกรรมจาก คิดเป็นร้อยละ 37.04 ในส่วนของข้อบกพร่องในระดับประโยคที่พบน้อยที่สุดคือ การแปลประธานที่ไร้ความหมาย คิดเป็นร้อยละ 12

ส่วนข้อบกพร่องในระดับคำนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่ การแปลศัพท์และสำนวนผิด คิดเป็นร้อยละ 20.26 ข้อบกพร่องในระดับคำที่พบน้อยที่สุดคือ การไม่แปล คิดเป็นร้อยละ 8.92

ข้อบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอาจมีสาเหตุหลายประการ คือ การไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ เช่น รูปประโยคแบบคุณานุประโยค (Relative clause) จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการแปล เนื่องจากไม่ทราบว่าเป็นประธานและกริยาที่แท้นั้นอยู่ส่วนใดของประโยค ยกตัวอย่างเช่น More than forty people who attempted to block vehicles from entering a nuclear power plant were arrested. ตามโครงสร้างภาษาอังกฤษ ประธานหลักของประโยคนี้คือคำว่า more than forty people คำกริยาคือ were arrested แต่มีอนุประโยค who attempted to block vehicles from entering a nuclear power plant มาขยายคำนาม คือคำว่า more than forty people และคำว่า who ในที่นี้เป็นคำที่ชี้ให้เห็นว่า อนุประโยคดังกล่าวมาทำหน้าที่ขยายคำนาม คำแปลที่ถูกต้องควรเป็น ประชาชนมากกว่า 40 คน ที่พยายามขัดขวางไม่ให้รถเข้าไปในโรงงานนิวเคลียร์ถูกจับกุม แต่นักศึกษาแปลว่า ประชาชนมากกว่า 40 คน พยายามป้องกันยานพาหนะจากอาวุธนิวเคลียร์นำเข้ามาอยู่ในการจับกุม โดยนักศึกษาแปลกริยาของอนุประโยคมาเป็นกริยาหลักของประโยค แสดงว่านักศึกษาขาดความเข้าใจในเรื่องของโครงสร้างของคุณานุประโยค นอกจากนี้�อาจยังขาดความเข้าใจในการแปลศัพท์ ความรู้เรื่องศัพท์และสำนวนมีน้อย ทำให้แปลผิดความหมาย เช่น ประโยค He died broken-heart. เป็นสำนวนที่แปลว่า เขาตรอมใจตาย แต่นักศึกษาแปลเป็น เขาตายเพราะโรคหัวใจไม่สมบูรณ์ หรือ ประโยค Guerilla attack in Chile. คำแปลที่ถูกต้องควรเป็น ผู้ก่อการร้ายโจมตีในชิลี แต่นักศึกษาแปลเป็น ลิงกอริลล่าโจมตีในชิลี ซึ่งนักศึกษาเข้าใจผิดระหว่างคำศัพท์คำว่า Guerilla ซึ่งแปลว่า ผู้ก่อการร้าย กับคำว่า Gorilla ซึ่งเป็นลิงประเภทหนึ่ง

ความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในการแปลเหล่านี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาแปลโดยเทียบกับภาษาแม่ของตน ถึงแม้ว่าจะผ่านการเรียนเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอังกฤษ และได้ผ่านการฝึกฝนมาระยะหนึ่ง แสดงให้เห็นว่า ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อข้อบกพร่องในการแปลของนักศึกษาด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ลอตต์ (Lott 1983: 256) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความผิดพลาดในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนอาจมีสาเหตุเชื่อมโยงมาจากภาษาแม่ได้

2. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในระดับประโยค ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด ได้แก่ การแปลประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาได้แก่ การแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 49 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดในระดับประโยคได้แก่ การแปลกาล คิดเป็นร้อยละ 7.20

ข้อบกพร่องในระดับคำปรากฏว่า ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่ การใช้บุพบท คิดเป็นร้อยละ 10.88 รองลงมาคือการใช้ article คิดเป็นร้อยละ 4.45 และข้อบกพร่องในระดับคำที่พบน้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องในการสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 0.26

ข้อบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏ คาดว่ามีสาเหตุมาจากการขาดความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ เช่น การแปลความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา ยกตัวอย่างเช่น ประโยค เขาสาบานว่าจะแก้แค้นคนที่ฆ่าพ่อเขาให้ได้ คำแปลที่ถูกต้องควรเป็น He swears that he will seek revenge on the man who killed his father. แต่นักศึกษาแปลเป็น He swear revenge who kill his father. จากประโยคดังกล่าว เห็นได้ว่านักศึกษามีความผิดพลาดในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา กล่าวคือ คำกริยา swear ต้องเติม -s ตามพจน์ของประธาน ซึ่งเป็นบุรุษที่ 3 เอกพจน์ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความผิดพลาดในเรื่องของการแปลคุณนามประโยค และการแปลตรงตัวตามภาษาแม่อีกด้วย นอกจากนี้ยังขาดความแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เห็นได้จากข้อความที่มีกริยาต่อเนื่อง ผู้แปลยังไม่ทราบว่าควรจะใช้กริยาแบบ infinitive with to หรือ infinitive without to จึงจะถูก เช่น ตัวอย่างประโยคข้างต้น หากจะแปลให้เหมาะสมอาจแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า He swears to take revenge on the man who killed his father. สิ่งที่ผู้แปลยังขาดอยู่อีกประการหนึ่งคือ ขาดประสบการณ์ในการเลือกใช้คำที่เหมาะสม เช่น การใช้คำศัพท์คำว่า warn แทนคำว่า remind ซึ่งในบางประโยคใช้แทนกันไม่ได้ ดังเช่นประโยคที่กล่าวว่า ช่วยเตือนฉันให้เอารองเท้าแตะไปด้วยนะ ควรจะแปลว่า Please remind me to take the slippers. แต่นักศึกษาแปลว่า Help warn me to take the slippers. หรือ ในข้อสอบข้อเดียวกัน มีนักศึกษาใช้คำว่า help แทนคำว่า please ซึ่งไม่สามารถใช้แทนกันได้ โดยนักศึกษาแปลข้อสอบข้อนี้ว่า Help remind me to take the slippers. ซึ่งความผิดพลาดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีของเอลลิส (Ellis 1997: 51) ซึ่งกล่าวไว้ว่าภาษาที่หนึ่งมีอิทธิพลต่อกระบวนการการเรียนรู้ภาษาที่สอง กล่าวคือ help remind me ที่นักศึกษาใช้เป็นกริยาแปลตรงตัวโดยเทียบตามโครงสร้างของภาษาที่หนึ่งที่ว่า ช่วยเตือนฉันให้เอารองเท้าแตะไปด้วยนะ

ทั้งนี้ ข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษที่อาจเกิดจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองจิตต์ทรงเจียรพานิช (2528 : 86-87) ที่ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายงานทางราชการจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากรายงานของหน่วยงานรัฐบาล พบว่ามีข้อบกพร่องในเรื่องโครงสร้างการใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐมา พงศ์ไพโรจน์และปรีมา มัลลิกะมาศ (2547) ที่ได้วิเคราะห์เรื่องอิทธิพลของภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย โดยวิเคราะห์จากผลการทดสอบของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 พบว่า กลุ่มที่บทแปลถูกต้องแต่ไม่เป็นธรรมชาติมีปัญหาด้านโครงสร้างมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านคำศัพท์

อาจกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้นคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้แปลอาจขาดความเข้าใจในความแตกต่างของภาษาทั้งสอง หรืออีกนัยหนึ่งคือ อาจขาดความเข้าใจในเรื่องธรรมชาติของภาษาทั้งในเรื่องโครงสร้างประโยค การใช้ไวยากรณ์ รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เบียร์ดสมอร์ (Beardsmore, 1982) ที่

ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า ปัญหาหรืออุปสรรคที่ผู้เรียนภาษาที่สองมักพบนั้น ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากความคุ้นชินในการใช้ภาษาที่หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื่องจากโครงสร้างที่แตกต่างกันของภาษาทั้งสอง

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้ดีนั้น สามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้ดีเช่นเดียวกัน หรือหากนักศึกษาแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้ไม่ดี ก็จะแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากพบข้อผิดพลาดในการแปลด้านโครงสร้างของภาษามากที่สุด ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแปลที่เพิ่มมากขึ้น ผู้สอนวิชาการแปลควรจัดให้มีการเรียนการสอนในด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ก่อนที่จะมีการเรียนการสอนเรื่องการแปล เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับลักษณะทางไวยากรณ์เป็นพื้นฐาน ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการแปลมากขึ้น นอกจากนี้ผู้สอนอาจมีการสอนในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในวัฒนธรรมต่างๆ ที่อาจแทรกมาในบทความที่ต้องแปล ทำให้แปลได้เนื้อหา ใจความที่สมบูรณ์มากขึ้น

2. เนื่องจากในปัจจุบัน การศึกษาวิจัยในด้านการแปลยังมีน้อย ทั้งในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่สนใจควรมีการศึกษาการแปลในสาขาอื่นๆ ด้วย อาทิ การแปลสุนทรพจน์ หรือการแปลเฉพาะด้าน

3. จากการศึกษพบว่า ความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้สอนควรมีการศึกษาถึงกลวิธีในการแปล หรือการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสามารถในการแปลอยู่ในระดับดี เพื่อที่จะนำกลวิธีในการแปลหรือการเรียนรู้ดังกล่าวมาปรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาการแปลให้มีประสิทธิภาพต่อไป

4. เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการแปลในระดับเบื้องต้น ข้อสอบที่นำมาใช้เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยจึงจำกัดอยู่แค่ระดับคำและระดับประโยค เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไปควรจะมีการศึกษาวิจัยการแปลในระดับข้อความเพิ่มขึ้น

5. ควรมีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มประชากรอื่นๆ อาทิ นักศึกษาชั้นปีอื่นๆ หรือวิชาเอกอื่นๆ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนด้านการแปลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรองจิตต์ ทรงเจียรพะพานิช. (2528). *การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายงานทางราชการ*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ณัฐมา พงศ์ไพโรจน์ และปรีมา มัลลิกะมาส. (2547). *อิทธิพลของการแปลภาษาอังกฤษในการแปลภาษาไทย*. วารสารอักษรศาสตร์. ปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน, หน้า 69-106.
- ทิพา เทพอัศวพงศ์. (2549). *การแปลเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรีย์ โกศาสมฤทธิ (2548). *การแปลอังกฤษเป็นไทย: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- วรรณถ วิมลเฉลา. (2537). *คู่มือสอนแปล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญาวี สายบัว. (2542). *หลักการแปล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธา พิณีภูวดล. (2544). *คู่มือนักแปลอาชีพ*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ จำกัด.
- สุพรรณี ปิ่นมณี. (2546). *การแปลขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี สมชอบ. (2542). *การแปลเบื้องต้น*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- Beardsmore, H.B. (1982). *Bilingualism: Basic Principles*. Tieto, Avon.
- Ellis, R. (1997). *Second Language Acquisition*, Oxford : Oxford University Press.
- Gaies, S.J. (1980). "T-unit analysis in second language research: application problems and limitations"
: *Tesol Quarterly*. 14(1): 53-60.
- Lott, D. (1983). Analysing and counteracting interference errors, *ELT Journal*, vol.37/3, pp 256- 261.
- Polio, C.G. (1997) "Measure of linguistic accuracy in second language writing research": *Language Learning*: 47(1): 101-143.

